

Pandemia piețelor externe

Analiștii, managerii și – deopotrivă – politicienii se întreabă dacă actuala criză economică generată de COVID-19 va fi la fel de dură sau poate mai dură decât criza din 2008 – 2009.

Din perspectiva relațiilor comerciale internaționale, răspunsul pe care risc să-l formulez pentru România are doi piloni:

- a) și fără COVID-19 piețele internaționale erau în prag de contracție în multe sectoare industriale;
- b) pandemia mondială a declanșat și amplificat pandemia relațiilor de afaceri la nivel național și planetar.

Dacă la criza financiară din 2008-2009 România a răspuns nesperat de rapid din punct de vedere al exporturilor, acestea revenindu-și după numai 12 luni (noiembrie 2008 – octombrie 2009), acum orizontul revenirii pare mai îndepărtat, deși prăbușirea este la fel de dramatică.

La precedenta criză am avut șansa ca o bună parte din comenzile restrânse/reduce ale multinaționalelor să fie plasate cu preferință în țara noastră, datorită avantajelor competitive ale costului forței de muncă și a unor investiții de ultimă generație de care a beneficiat România prin capitalul străin.

Acum criza nu mai este cu predilecție financiară, ci de piață. Consumul s-a redus puternic, cu excepția bunurilor esențiale: alimentele și medicamentele, ca și unele componente IT și electronice, pentru care cererea a fost stimulată de munca de la distanță.

Pandemiei piețelor externe nu i s-a găsit încă vaccinul potrivit, la fel ca și în sistemul medical (nici în România, nici pe plan mondial). Restricțiile de călătorie (de afaceri), anularea majorității târgurilor și expozițiilor internaționale (unde se întâlneau cererea și oferta), imprevizibilitatea intensității consumului casnic și industrial (s-au schimbat prioritățile în gestionarea bugetelor și în fluxurile de aprovizionare și desfacere) sunt tot atâția factori care nu pot face posibilă stabilirea momentului când comerțul exterior românesc și cel mondial vor reveni într-un palier previzibil și pozitiv.

Prăbușirea afacerilor firmelor de export-import din țara noastră putea fi și mai dură dacă ancora stabilității *relative* a cursului de schimb nu ar fi fost asigurată de BNR. Această stabilitate – care durează de aproape două decenii – a fost mult mai valoroasă pentru majoritatea sectoarelor economice decât sprijinul financiar oferit din bugetul național și din cel al UE, sprijin care – trebuie spus – nu a fost de neglijat, deși nu întotdeauna atât de operativ pe cât și l-ar fi dorit și așteptat mediul de afaceri.

Asociația noastră a fost cuplată în toată perioada pandemiei în “*celula de criză*” de la Palatul Cotroceni și de la Palatul Victoria, încercând să pună pe masa decidenților soluții aplicate de celelalte țări europene, prin adaptarea lor la specificul național, ca și măsuri operative pentru deblocarea multiplelor situații din practica curentă.

Pandemia ne-a “stricat” totuși sărbătoarea celor două evenimente ale anului: *Un sfert de veac de la înființarea Asociației Naționale a Exportatorilor și Importatorilor din România (ANEIR) și 17 ani de funcționare a Consiliului de Export al României*, ambele în coordonarea subsemnatului pe toată perioada de implicare a lor în slujba comerțului exterior românesc.

Nu a fost un an ușor nici pentru Camera bucureșteană, nevoită să facă față pandemiei generale și problemelor interne, generate de unii factori externi nu dezinteresați.

Parteneriatul ANEIR – CCIB – Consiliul de Export al României a funcționat benefic în toată această perioadă, încercând fiecare

În parte și - deopotrivă - împreună să slujească intereselor mediului de afaceri autohton.

Va trece - nu ușor și nu atât de repede - și această perioadă tulbure, fără să ne pierdem speranța că uniți vom birui: și pandemia medicală și cea economică.

dr. Mihai IONESCU,
Președintele executiv al ANEIR
Co-Președintele Consiliului de Export al României
aneir@aneir.ro